

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/927/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221895
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221895.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní zast. Fridrich Paľko, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporcovi: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 19. januára 2015, č. k. 7C/194/2012-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP) uznesením zo dňa 19.01.2015, č. k. 7C/194/2015-56 zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľ dňa 18.11.2014 doručil súdu návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP s odôvodnením, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 rozhodol súd na návrh žalovanej v 1.) rade, t. j. Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, o prerušení predmetného konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP, nakoľko sa rozhodol požiadať Súdny dvor Európskej únie o zodpovedanie prejudiciálnych otázok, ktorých posúdenie má dôležitý význam pre jeho rozhodnutie v predmetnej právnej veci. Konkrétne ide o otázky: 1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia? 2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu? 3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením? 4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody? Zodpovedanie uvedených prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ i odporca v tomto konaní, má podľa navrhovateľa pre ďalší priebeh a rozhodnutie i v tomto konaní (7C/194/2012) zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Súd prvého stupňa po citácii ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ OSP uviedol, že toto ustanovenie upravuje procesnú situáciu, keď sa na inom orgáne (ako súde, ktorý koná a rozhoduje v konkrétnej veci) vedie konanie o predbežnej otázke, ktorú na rozdiel od otázky uvedenej v § 109 ods. 1 písm. b) OSP si súd pre svoje rozhodnutie posúdiť môže (§ 135 ods. 2 OSP). Súd je v tomto prípade oprávnený takúto otázku si pre účely sporu vyriešiť, môže však tiež konanie prerušiť a počkať na jej vyriešenie v rámci relevantného konania na inom orgáne. Ak súd konanie preruší, je následne rozhodnutím tohto (iného) orgánu o predmetnej otázke viazaný. Prvotným predpokladom pre prerušenie súdneho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP je skutočnosť, že v súbežne prebiehajúcim konaní pred iným orgánom sa rozhoduje o otázke, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v jeho veci.

V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 žaluje navrhovateľka Slovenskú republiku a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o náhradu škody, ktorá jej mala vzniknúť v rámci Okresným súdom Prešov povolenej a následne aj vykonanej exekúcie. V konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 7C/194/2012 sa súčasne koná o obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uplatňovaných nárokoch na náhradu škody, ktorá jej mala naopak vzniknúť v dôsledku oneskoreného rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech navrhovateľa.

Dôvodom navrhovaného prerušenia tohto konania má byť podľa navrhovateľa skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa riešia prejudiciálne otázky, ktorých následné zodpovedanie bude dôležité i pre toto konanie, a to z hľadiska posúdenia správnosti vydania alebo nevydania poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. V súvislosti s tým však súd prvého stupňa zdôraznil, že položenými prejudiciálnymi otázkami Okresný súd Prešov nesleduje zistiť, či jeho rozhodnutie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi bolo samo o sebe správne, ako sa domnieva navrhovateľ, ale v skutočnosti v nich prešovský súd žiada Súdny dvor Európskej únie jednak o výklad predpokladov pre založenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú už nesprávne vydaným poverením na vykonanie exekúcie (t. j. aký vplyv má na vznik zodpovednosti štátu v danej veci napr. pasivita povinnej, resp. jej nevyužitie zákonom ponúkaných prostriedkov obrany v predmetnom exekučnom konaní) a taktiež žiada o vysvetlenie vzťahu inštitútu bezdôvodného obohatenia a náhrady škody v danej veci. V poukazovanom prípade Okresný súd Prešov posudzuje nároky navrhovateľky (povinnnej) na náhradu škody vzniknutej z údajného nezákonného zexekvovania jej majetku a nie nároky na náhradu potenciálnej škody spôsobenej v exekučnom konaní oprávnenému oneskoreným súdnym rozhodnutím, ako je tomu v tomto konaní. Pre uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že vyššie citované otázky Okresného súdu Prešov s predmetom tohto konania nijako nesúvisia, a teda i odpovede na ne sú pre rozhodnutie Okresného súdu Komárno v tejto veci nepodstatné.

Vzhľadom na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať vplyv pre rozhodnutie súdu v tejto veci, bolo potrebné predkladaný návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP zamietnuť.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa zmeny napadnutého rozhodnutia a vyhovenia návrhu na prerušenie konania. Uviedol, že v konaní pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie budú Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v predmetnom konaní a konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené, preto je daný dôvod v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a je potrebné konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je vecne správne. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia a správnosťou dôvodov a v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP plne poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je vždy na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania má súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 OSP) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP je procesným inštitútom, ktorý sa zvolí vtedy, ak je vhodné dočasne nepokračovať v konaní. Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty (§ 111 OSP) a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP neprerušil.

V predmetnej veci súd prvého stupňa zamietnutie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať vplyv pre jeho rozhodnutie, ale v ňom ide o konanie začaté na návrh fyzickej osoby (spotrebiteľa) na náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa podľa žalobného návrhu mal dopustiť Okresný súd Prešov v konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neplatného rozhodcovského rozsudku, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie. Ak preto v danom prípade súd prvého stupňa dospel k záveru, že neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci (§ 109 ods. 2 písm. c) OSP], nemožno mu vytýkať.

V prejednávanom prípade, obdobne ako súd prvého stupňa, ani odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa nebol oprávnený riešiť otázku náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenú v návrhu navrhovateľa, ktorý sa svojho nároku domáhal z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnom konaní. Navyše navrhovateľ v rámci svojho návrhu na prerušenie konania ani nešpecifikoval otázku, ktorú nebol súd prvého stupňa podľa neho v predmetnom konaní oprávnený riešiť a od ktorej by malo závisieť rozhodnutie v predmetnej veci. V tomto predmetnom konaní pred Okresným súdom Komárno ide o diametrálne odlišné konanie ako je konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 a tieto konania spolu vecne nesúvisia.

Záverom odvolací súd poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 01.11.2014 sp. zn. 3 Cdo 204/2013 uviedol: „Rozhodnutia súdu o prerušení konania a o zamietnutí návrhu na prerušenie konania sú procesnými rozhodnutiami, ktorými sa nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov sporu vo veci samej. Takéto rozhodnutia majú procesnoprávne dôsledky len pre určité štádium občianskeho súdneho konania; nejde o rozhodnutia vo veci samej, ktoré by do práv a povinností účastníkov konania zasahovali konečným spôsobom“.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.